

Chowanna dzieli się na trzy części: Napiodykę /teorię wychowania/, Dydaktykę /teorię nauczania/ i Epikę /historię oświaty/. Ideał wychowawczy, który jest załadniczym jej trzonem, zarysowany został obszernie w filozoficznym wstępie, a rozwinięcie znalazł w Napiodyce "rozwikłującej" po kolei wszystkie władze poznawcze ciała, duszy i jaźni. Ideał ten uważał Trentowski za najcenniejsze i oryginalne jądro swojej pedagogiki. Kreślił go dla mężczyzn, bo kobietę traktował jako "wieczne dziecko",^{17/} najwyższe jej powołanie upatrując w funkcjach rodzinnych. Powoływał się nie tylko na istniejący stan rzeczy - nie przyznawał kobiecie ani możliwości ani prawa rozwoju intelektualnego. Pozostało to w sprzeczności z jego filozofią i teoriami wychowawczymi, a pochodzi zapewne z osobistych animozji, na co wskazują dosadne i późno żółci określenia kobiet, które próbują naśladować mężczyzn. Dla samego ideału wychowawczego nie ma^{to} jednak większego znaczenia.